

Argument fra Ministeren bortfalde. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Minister selv maa erkjende, at nu vilde en Maastold væsentlig eller maaste udelukkende falde paa Landbruget, og derfor vil han vistnok give os Ret i, at vi se aldeles bort fra dette Forslag. § 2 indeholder to Bestemmelser, af hvilke den ene angaar en Nedsættelse af Afgiften paa indenlandsk Roesukker, og den anden vil indrømme Sukkerfabrikanterne en Kreditoplagsret for skyldig Afgift. Den sidste af de to Bestemmelser kan hele Udvalget slutte sig til; den er uden finantsiel Betydning og vil derfor kunne vedtages uden Hensyn til, om der bliver mere eller mindre Indtægtsoverskud paa Grund af Brønderiloven. Af større Betydning er derimod den første af Bestemmelserne i § 2. Som man ser af Betænkningen, have 2 Medlemmer af Udvalget stillet sig anderledes med Hensyn til denne Bestemmelse end de øvrige Medlemmer, idet de ønske denne Bestemmelse bibeholdt i Lovforslaget, medens de øvrige Medlemmer af Udvalget foreslaa, at den skal udgaa. Jeg skal nu i alt Væsentligt afvente, hvad der fra de 2 ærede Medlemmers Side vil fremkomme til Forvar for deres Standpunkt, og jeg vil kun ganske kortelig betegne det Standpunkt, som har været ledende for Flertallet i saa Henseende, og det er det, at Afgiften af indenlandsk Roesukker nu er fastsat saaledes, at der lige saa lidt er direkte Beskyttelse som Forurettelse paa nogen Maade overfor Roesukkerfabrikanterne. Men paa den anden Side have Roesukkerfabrikanterne indirekte en bethdelig Beskyttelse gennem Indførselstolden paa raffineret Sukker, en Beskyttelse, der kan anslaaes til omtrent 3 Dre pr. Pd. Det er altsaa i det Hele en beskyttet Industri her i Landet, og da der gennem denne Beskyttelse fremkommer en Fordyrelse af Sukkeret for Forbrugerne, er der ingen Grund til yderligere at begunstige denne Industri. Nu er det ganske sikkert, at der foruden de Fabriker, der drive Raffinaderi, hvilket jo er Tilfældet med en aldeles overveiende Del af dem, tillige findes en enkelt Fabrik, der ikke har indrettet sig derpaa, og at den ikke kommer til at nyde Godt af den Beskyttelse, som ved Loven er tilstaaet raffineret Sukker; men ligesom det vistnok er en Feil af denne Fabrik, at den ikke oprindeligt har indrettet sig derpaa, saaledes tror jeg heller ikke, at der kan være Marsag til overfor en enkelt Fabrik, som maaste er oprettet ved en forfæltet Spekulation, at forandre Lovgivningen i det Hele taget og navnlig ikke til at foretage en saa vidtrækkende Forandring som den her omtalte. I Forbindelse med dette Forslag om at bibeholde den første Del af

§ 2 have de ærede Medlemmer, som jeg betegne, stillet et andet Forslag, som gaar ud paa, at ved Udførsel af indenlandsk tilvirket Roesukker skal Afgiften godtgjøres efter Indførselstarifen, hvilken Bestemmelse skal gjælde i 4 Aar. Til dette Forslag staar jeg anderledes end til det førstnævnte, og jeg kunde, dersom der ikke fra Ministeriets Side er nogen Indvending derimod, være tilbøjelig til i Principet at slutte mig dertil. Dog antager jeg, at der burde gives en Tillægsbestemmelse, som gif ud paa, at denne Godtgjørelse ikke maa overstige 10,4 Dre pr. Pd. Ellers vilde Folgen kunne blive den, at Sukkeraffinaderierne udførte raffineret Roesukker, som svarede til Amsterdammers Standard-Prøven Nr. 19 eller var derover, som var henimod 100 Procent sukkerholdigt, og for det oppebar en Udførselsgodtgjørelse af over 13½ Dre pr. Pd., medens den Told, der svares af det fremmede Sukker, som vilde udtræves til dets Tilvirkning, kun vilde udgjøre 10,4 Dre. Dette vilde være en Begunstigelse, som der ikke er nogensomhelst Marsag til at hde Fabrikerne, og som vilde medføre et direkte Tab for Statskassen. Naar Forslaget indskrænkes saaledes, som jeg her har angivet, kan jeg ikke indse, at der vil paaføres Statskassen noget Tab derved, og dersom der ikke fra den ærede Ministers Side — af Marsager, som jeg i Dieblittet ikke kan kjende — kommer nogen Indvending derimod, vil jeg være tilbøjelig til at stemme for de Herrers Forslag med den omtalte Underændring. Der er dernæst i Forbindelse med Lovforslagets § 2 fra Ministeriets Side stillet et andet Forslag, som jeg, og jeg tør vistnok sige hele Udvalget, ikke vil kunne gaa ind paa. Det gaar ud paa, at en lignende Nedsættelse som den, der i § 2 er foreslaaet for de indenlandske Roesukkerfabriker, skal foretages for Sukker fra St. Croix. At hde St. Croix en saadan Begunstigelse tror jeg ikke, at der kan være Marsag til, og naar den er anslaaet til kun at beløbe sig til 33,750 Kr., er dette sikkert rigtigt i Forhold til den Indførsel, vi nu have fra St. Croix; men naar St. Croix fik en Udførselsbegunstigelse med Hensyn til Sukker, som udføres til Danmark, kunne vi vente at faae alt St. Croixsukkeret her til Danmark, og Folgen vilde saa blive, at St. Croixsukker vilde i langt høiere Grad end nu konkurrere paa det danske Marked med de indenlandske Sukkerfabriker. Altsaa vilde man derved i høi Grad modvirke det Diemed, som fra de Herrers Side i saa høi Grad er fremhævet, og som vi Andre heller ikke ønske at formulere paa en saadan Maade, som her er